1e Jaargang, nummer 9, 23 mei 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Korte verklaring van Belech 1:1-13, De wereld in nood

---

KORTE VERKLARING VAN BELECH 1:1-13

Het boek Belech in de nieuwe bijbel is een groot verlosser. Dat zullen we gaan zien. Belech is een aspect van het Woord en van God.

Laten we tot de voorhoven van Belech gaan.

BELECH

1.

De boot van groot verlies

1. Het zaad is de verbrokenheid, de tranen van verbrokenheid. De mens moet zich niet op een dwaalspoor laten brengen.

Overmoedige en overmatige zelfverzekerdheid kan al snel een strik vormen, kan de mens op een dwaalspoor brengen. Wie buigt en weent om de zonde en de ellende die het met zich mee heeft gebracht, de leugen en de misleiding, die zal eerlijke keuzes maken en daardoor zichzelf niet op een dwaalweg brengen.

2. De tranenrivieren stromen van de onderwereld. De aarde werd geschapen door tranen.

Boete doen in het stof der aarde leidt veel verder dan boven je voegen gaan. Als je niet vanuit de hemelse tranen over de zonde en het onrecht leeft dan ga je aan een heleboel voorbij, een heleboel belangrijke tussenstappen, en ga je ook aan de aarde voorbij, want die was geschapen door tranen.

3. Tranen zijn de ware sieraden van de mens, de vruchtbaarheid.

Door de tranen maak je contact met anderen, saamhorigheid. Een sieraad denkt altijd aan de grotere context. Het ego kan niet sieren, alleen maar misleiden.

4. Het leven is een tranendal. De mens is geregen van tranen. Verdriet en blijdschap liggen echter heel dicht bij elkaar. Er zit maar een hele dunne lijn tussen.

Het ware wezen van de mens, zijn ware bron, is zijn tranen. Daar waar men aan de drugs is gegaan om dat te ontwijken, daar is het valse zelf van het ego ontstaan die onverschillig leeft, in zorgeloosheid over zijn zonden en het welzijn van anderen.

5. De levensboeken van de mens staan vol met tranen.

Als de mens het schrift van zijn tranen leert kennen, en waar het vandaan kwam, God erin leert ontdekken en de medemens, dan komt de mens daardoor dichter bij God en de medemens.

6. Het Woord kent al onze tranen, heeft al onze tranen geteld, en ze hangen in ons levenshuis als een voorhangsel.

We mogen de exegetische diepte van onze tranen leren kennen en de bronnen ervan in het Woord ontdekken, om zo tot ons levenshuis te komen.

7. Hier mogen wij over nadenken, deze waarheid diep in ons laten zinken. Het dagboek van onze tranen is door het Woord geschreven, met een bedoeling.

Zonder overdenking blijven de tranen oppervlakkig, maar wij moeten de hogere hemelse lijnen erdoor ontdekken die leiden tot het Woord.

8. Het Woord schiep ons uit tranen, om op de juiste paden te wandelen. Het is een pad van tranen, soms van verdriet, soms van blijdschap, en soms van allebei, opdat je een diep mens wordt, bent en blijft.

Tranen zijn een beeld van de innerlijke verbrokenheid, maar het Woord maakt wel duidelijk onderscheid tussen geestelijke tranen om de zonde en de empathie en vleselijke tranen van het ego.

Als we leven vanuit de geestelijke tranen dan worden we daardoor geleid, omdat we in de juiste restrictie zijn.

Het hoeven dus geen letterlijke tranen te zijn, maar het moet van binnen gezocht worden, in de plaats die dieper ligt dan de ziel en zo maar het geestelijke leven.

De mens moet tot de bron gaan, en de tranen des Heeren aanvaarden en dragen. Telkens is het zo dat de geestelijke tranen uit de diepte komen en diep gaan, terwijl de vleselijke tranen van het ego oppervlakkig zijn.

Geestelijke tranen hebben tot doel de mens te veranderen en te leiden. De aardse tranen bedekken juist het

geestelijke leven, en leiden de mens er van weg, als misleiding dus.

9. Oh, er zijn zoveel holen en grotten langs de rivier van tranen, vol met het Woord om de hemelse kennis te leren. Laat het je streven zijn om dit schrift te ontcijferen.

De tranen als beeld van de verbrokenheid maken het hart zacht, kneedbaar en leidbaar, om zo de mens op te voeden in gerechtigheid, in het Woord. Het Woord staat dus gegraveerd in de plaatsen aan de rivier van tranen, omdat het daar vruchtbaar is, en hier kan het Woord zich ook verdiepen en er kan exegese op toegepast worden, oftewel schriftuitleg.

10. Hij droomde over zijn tranen, zijn warme tranen, die een fragiele, hangende brug vormden over een woeste rivier, als over een ravijn, waar hij bijna in te pletter stortte.

Wij moeten in onze slaap en onze geestelijke overdenking een ontmoeting krijgen met onze tranen, waardoor we nieuw inzicht erop kunnen ontvangen, wat ons over de woeste rivieren en ravijnen van ons leven kan leiden.

11. Deze stad is gemaakt van tranen,
En op zoveel pilaren van tranen was deze stad gebouwd,
Een verhaal wat je niet kent,
Maar je waakt ertoe op

Alle tranen houden een zeker verband met elkaar, en in de juiste verhouding en rangschikking kunnen zij scheppend en herscheppend vermogen hebben, waardoor we dingen kunnen ontdekken of maken die ten nut kunnen zijn in ons leven, zowel theoretisch als practisch. Al je tranen zijn onderdeel van het verhaal, en moeten ruimte maken voor het grotere geheim ervan.

12. Maak een betere wereld. Begin met wenen, om zo op de tranenrivier te gaan tot het Woord. Dat kunnen alleen je eigen tranen zijn. Het moet door je heenvloeien. Je kunt het niet iemand anders laten doen. Op een zondebok of pispaaltje ga je het niet redden. Je moet zelf.

Waar de mens het plaatsvervangend lijden teveel aan anderen overlaat, ook in het projecteren op een godheid, en geen eigen verantwoordelijkheid meer draagt en zich niet meer oefent in de godsvrucht, daar vind dood geloof met dode werken plaats, en zo ook dode kennis, waardoor men een dode en dodende letterslaaf wordt, wat in principe zelfdoding is.

Men kan stellen dat God plaatsvervangend lijdt, maar dit als hen ten voorbeeld, want als zij niet vanuit deze bron ook zelf plaatsvervangend lijden en empathie leren, dan is het niets dan projecterend ego, waardoor men de zonde verschuilt waar men niet van wil loskomen en waar zich men niet tegen oefent.

Men kan stellen dat God plaatsvervangend voor hen heeft geleden, maar dit heeft alleen waarde als men deze karakter-eigenschap ook in henzelf ontdekt.

13. Je tranen zijn dus kostbaar, heel kostbaar. Dat is je ware sieraad. Vergeet alle andere sieraden en schoonheden maar, want dat is allemaal valselijk bedrog.

Schoonheid is nooit zelfzuchtig, maar altijd in geleide empathie. Egoïstische schoonheid is slechts schoonpraterij ten koste van de ander. Door de geestelijke tranen heb je daadwerkelijk je sieraad gevonden, die de ander nooit zal verraden en de aandacht nooit op zichzelf richt. Het ware sieraad is niet geldingszuchtig en zelfverheerlijkend, maar juist de zelfverloochening.

DE WERELD IN NOOD

Pas op voor de d/t sluwigheid in het moderne Nederlands. Het heeft Nederland op sterk water gezet. Het zijn boze geesten. Het is niet normaal. Het is klinisch, en de mens wordt door de d/t regel met drugs geinjecteerd. Het is dood Nederlands, en dodend, zieldodend. Het pensioneert Nederland, geestelijk gezien.

Deze geest is arrogant, een snob, verheft zich boven andere Nederlanders. Er hangt direct een steriele sfeer als men de d/t regel gaat hanteren en daar anderen op afsnauwt die het niet hanteren. Het is helemaal geen Nederlands. Het is er later bijgekomen, niet als een reformatie, maar een deformatie. Wij Nederduitsers, wij germanen, accepteren deze d/t regel niet. Het is namelijk de plastische chirurgie van de taal. En wat het ergst is is dat het dwangverpleging is, pseudo-literaire dwangverpleging.

Calvijn waarschuwde in zijn commentaar op Mattheus 11:29 dat velen de genade misbruikten en haar hadden gemaakt tot de dienares van het vlees. Daarom sprak Calvijn dat alles getoetst moest worden aan de hogere organen van God, de uitverkiezing en de ontmaskering en doding van het vlees. Hij noemde het belang van tijdafstemming, het geleid worden door de Heere. Er zaten zeker haken en ogen aan het werk van Calvijn, meest berucht zijn Institutie, maar er slopen ook gevaren in zijn bijbelcommentaar. Het was nog een beetje de geest van die tijd. Kant was nog niet gekomen. Er was nog teveel religieuze zelfverzekerdheid en betweterigheid, en Calvijn was een zeer heerszuchtig man. We kunnen dus niet zomaar zijn bijbelcommentaar de status geven van nieuwe bijbel, maar het is wel parelduik-gebied, alhoewel men altijd op de hoede moet zijn met Calvijn : Als hij iets goed doet doet hij iets zeer goed, maar als hij iets kwaads doet, dan is het zeer kwaad. Hij was een

theologisch meesterbrein, één der reuzen van de reformatie, maar het was ook een zeer gevaarlijke man. Men moet dus bezonnen met zijn werk omgaan. Hij was de paus van de reformatie, en men wilde geen ruzie met hem hebben, vanwege zijn macht en invloed.

Calvijn, in velerlei opzichten een briljant theoloog, stelde dat het medicijn tegen genade-misbruik ‘het opnemen van het juk’ was, wat Jeremia in principe ook stelde. Men moest de strijd des kruizes aangaan tegen onverstoorbare genotszucht.

De weg tot genade is volgens Calvijn een benauwd geweten en innerlijk zo onder de lasten gebukt gaan tot machteloosheid. Zij die zich niet arm voelen komen hiervoor niet in aanmerking, stelt Calvijn. Velen zijn begoocheld door de toverij van het kwaad en dwalen zo rond, stelt Calvijn. Het is iets wat we moeten laten varen. Voor de genade moet je moe worden onder je last, opdat je niet uit eigen kracht leeft. Het is voor hen die moe zijn van al het wereldse gedraaf. Zij hebben laten varen hen die het geluk denken te vinden in de dienst der wereld, stelt Calvijn.

Volgens Calvijn was er geen schadelijker vergif dan de zorgeloosheid van voorspoed in de tegenwoordige wereld en de valse, bedriegelijke waan van de eigengerechtigheid. (Verklaring Mattheus 11:28)

Deze realiteit is vals, een pseudo-realiteit, want het is door het vergif van de zonde ontstaan. Het is het leugenachtige gebied buiten het paradijs, een drugstrip. Het gif werkt actief door het zenuwstelsel van de mens, dag aan dag.

Ik verwerp deze realiteit.
Ik geloof niet in deze realiteit.
Ik ontken deze realiteit.

Het zijn realiteits-overlappingen waar de nieuwe bijbel over spreekt. Het overzicht en doorzicht is zo verloren geraakt. De ogen van de mens zijn verdorven. Ze zien alles op één plaats, als een groot warnet. Ze zien het onderscheid niet meer. We moeten op zoek gaan naar de kruispunten tussen hemel en aarde, en daar vanuit leven. Die kruispunten zijn er in de nieuwe bijbel.

Leef vanuit kruispunten-energie.

De realiteits-overlappingen hebben zware zuigkracht. Mensen worden door zwarte gaten gezogen. Dat vormt een gehele schijn-realiteit om hen heen. Men moet andere hersenspinsels, hogere hersenspinsels, daar omheen bouwen, nieuwe ervaringen krijgen. Vandaar dat de nieuwe bijbel moest komen. men kan met het nieuwe woord zaaien op de geestelijke akkers. Het is een strijd. Je moet ervoor uit je safe-zone komen. Het werk des Heeren vraagt offers. We gaan tot de buitenste duisternissen in het werk des Heeren om het verlorene te zoeken. Dat zijn we zelf. Dat zijn verloren principes, missing links. Het ligt in de nieuwe bijbel. Zo kunnen de gaten en hiaten opgevuld worden.

We moeten de grootte van de zonde en de ellende kennen in deze wereld, wat ook betekent in de regressie de bronnen en oorsprongen van de zonde te leren kennen. Alleen door het kennen van de zonde kan er doelmatig tegen de zonde worden gestreden. Men komt niet zomaar los door geloof en genade.

Het zondeprobleem kan niet rechtstreeks opgelost worden. Er moet omheen gedraaid worden met de hogere hersenspinsels. We moeten de hersenspinsels des Heeren ontvangen. Dat is strategie gebouwd op studie en onderzoek.

Ik had een droom over een branding, over een zee, wat niet zomaar lineair verliep. Het was een hemelse branding. Golven gingen door elkaar heen. Golven maakten andere patronen. Er was een andere wereld hier.

Ik droomde toen over een verlaten en woest strand, heel lang en breed, waar ik Abbadown ontmoette, de hemelse vernietiger. Ze had een grote speer met haken, gekarteld.

Als we naar de wereld kijken dan zien we dat ze met al hun Jezus Christus afgodsbeelden nog steeds de schepping martelen. Kind en dier martelen ze. Van alles wordt er gedwongen. De vullingendwang maakt vele slachtoffers. Er lopen zenuwen door het bot heen, maar daar brengen ze hun implantaties, die al heel snel de zenuw kunnen onderdrukken en zelfs doen laten sterven met alle gevolgen daarvan, want het geeft overal in het lichaam infecties en ontstekingen. Niet door enige kennis verhinderd gaan ze hier rustig mee door, kinderen voor het leven traumatiseren, en ook volwassenen en ouderen, want die hebben ook niks in te brengen.

De onthoofde martelaren roepen om wraak, om het oordeel, maar hen wordt een kleed van geduld gegeven. Och, bekeer u toch van uw boze werken. Het is hoe dan ook voor de mens de gelegenheid om dieper Getsemané in te gaan. Yeshua was geen Romein. Hij kwam niet tegemoet aan de heldenverwachtingen, maar stierf eenzaam en verlaten aan het kruis, omdat hij het goede wilde doen. De predikant Thijs Weerstra stelde dat als we de armen in nood zien, bedrukt en onderdrukt, dan moeten we niet hen slechts helpen, maar ook moet er gerechtigheid komen. Wij moeten het Woord brengen tegen de buitensporige rijkdom die zich tegoed doet aan de armen. Wij moeten hierin het kruis geduldig dragen en het visnet, om door te gaan met het werk. Er zit niks anders op. Het smalle pad is lang en eng, en we worden nergens voor gespaard lijkt het soms. Het beest is dronken van het bloed der martelaren, maar als je jezelf

christen noemt, gelovig of religieus, of geestelijk, dan weet je wel beter dan daar zomaar aan mee te doen. Scheid jezelf af, en houdt jezelf vast aan het Woord. Aanvaardt de doorn in het vlees, al de pinnen door het vlees, opdat je geen deel hebt aan hun zonden en de plagen die over hen gaan komen.

Als wij bidden : ‘Och Heere, wees ons genadig in deze duistere tijden,’ dan zegt de Heere : ‘Mijn oordelen zijn u genoeg, zij zijn goed en waarachtig.’ Laten we beseffen dat God’s oordelen hoger zijn dan de oordelen der mensen. God’s oordelen zijn ondoorgrondelijk.

Och, mijn beste vriend of vriendin, keer u toch tot de Heere nu Abbadown en Beloch tot de aarde naderen, zoals het Woord spreekt.

‘Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?’
Buli 9:11

Och, keert toch terug tot de Heere, heb geen deel aan de feesten van de rijken ten koste van de armen, want de Heere is tegen zulke feesten, waar we ook over kunnen lezen in het boek Buli. Laten we ons in alle ernst ervan afzonderen, opdat wij geen deel aan hen hebben, en niet als één van hen gerekend worden.

Beloch is hier heel duidelijk over, dat waar zij zich aan warmen hen tot een strik zal zijn. (Beloch 16:5)

Och, profeet of predikant, blaast toch op de bazuin, want het volk leeft in grote zonde, ook al is de tijd van waarschuwen allang voorbij. Het is een echo wanneer de Heere de kinderen des hemels opneemt. Het is een spoor achtergelaten voor de vromen.

Wij kunnen niet zwijgen. Het is voor de enkelingen. De massa’s slapen. Het Woord is al opgericht, en nu moeten wij het door ons heen laten stromen.

Het Woord bestaat uit krachtige rivieren des Heeren, die volop bruisen. Och, laat u toch losmaken van de zonde. Verhardt uw hart toch niet voor de roepstem des Heeren, want er is al veel verloren gaan. Vandaag werpt de Heere u het touw des hemels toe, opdat u verder onderwezen zal worden in deze duistere tijden. Vandaag werpt de Heere u een vlot toe, in een tijd waarin velen wegzinken in de droevige en woeste golven van de terreur van het modernisme. De Heere wil dat een ieder mens kome tot het diepere levensgoed, om zo los te komen van oppervlakkigheden die ten verderve leiden. Zovelen zijn vandaag de dag afgeleid. Dan zien ze dit licht, dan zien ze dat licht, en men grijpt het wanhopig aan, maar bijt niet in iedere glimmende appel. Zoek des Heeren wegen !

Och, de Heere zal u niet aan uw lot overlaten als u de Heere naarstig zoekt. De Heere is getrouw op al haar paden. Laat de waarheid u opnemen. Als u de grootte der zonde onder ogen zal komen zult u ook zicht mogen krijgen op de grootheid des Heeren. God is altijd groter.

Grote strijders des Heeren naderen tot de aarde, nu het steeds duisterder wordt. De afgezanten des Heeren hebben zich opgesteld in haar tenten. Er is nog een groot werk te doen. De Heere heeft de aarde niet opgegeven. Laten we uitzien naar dat wat van de hemelen is, niet wat van de aarde is. Het zal altijd weer boven denken zijn, wat in geen hart is opgekomen, waarover geen tong heeft gesproken. Laten we grote dingen verwachten van een grote God. Het kwaad zal niet het laatste woord hebben. De jagers des Heeren zijn tot het beest uitgezonden. Scheid u daarom af van het beest en neem uw kinderen mee. Er is al teveel tijd voorbijgegaan waarin de aarde het beest diende.
